

sag, at der skulle reklameres for håndkøbsmedicin i TV 2. Det havde et kort liv i medieforhandlingerne, og det er vel udtryk for det.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Men det var dejligt – vil jeg sige til fru Hanne Andersen – at få indrømmelsen her fra talerstolen.

Det, vi gør med det her forslag, er, at vi faktisk efter vores bedste opfattelse understøtter regeringens folkesundhedsprogram, for det er jo et folkesundhedsprogram omkring bl.a. rygning, som man gerne ser minimeret i befolkningen. Det er et folkesundhedsprogram, som den tidligere sundhedsminister lagde meget, meget stor vægt på, det er et sundhedsprogram, der skulle indføres over 10 år, og jeg mener, at netop det her forslag er et vældig godt indslag, der kunne højne folkesundheden her i Danmark, f.eks. for de mennesker, der ryger. Der er ingen, der er i tvivl om, hvad rygningen har af konsekvenser, og forslaget kan fremme samfundsøkonomien, og det kan fremme livskvaliteten hos mange mennesker.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg fik ikke helt svar på spørgsmålet om, hvorvidt man i regeringen opfatter, at ytringsfriheden både gælder for fysiske og juridiske personer, således at det, der er tilladt at producere – som man f.eks. ikke skal have recept for at få – også bør være tilladt at reklamere for og dermed sikre ytringsfriheden for den juridiske person også.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg mener, at jeg har givet helt klart udtryk for, hvad vores holdning er til reklamer på danske public service-stationer, når det gælder medicin og alkohol, som ikke er til debat i dag, men det gælder begge områder.

Så vil jeg gerne sige, at folkesundhedsprogrammet er jo godt nok, men det havde altså ikke noget initiativforslag om at bruge mere medicin. Det havde nogle ideer om at bruge mindre alkohol og røg, fedt og sofa.

Preben Rudiengard (V):

I Venstre er vi enige med forslagsstillerne i, at rygning, alkohol, fedtholdig kost og for lidt motion selvfølgelig er en væsentlig årsag til den

øgede sygelighed og også en alt for tidlig død, hvilket vi også gjorde klart fra denne talerstol ved regeringens forelæggelse af sundhedsprogrammet i januar måned.

Nu beskæftiger vi os med et lovforslag om ændring af lov om lægemidler, og forslagsstillerne anfører, at et supplement til implementering af folkesundhedsprogrammet kunne være at fremme udbredelsen af eksisterende, godkendte håndkøbspræparater til rygeophør, understøttelse af alkoholbehandling og appetitnedsættelse.

Derfor bliver det forslået, at der gives mulighed for, at der kan reklameres i tv for en række af disse midler under forudsætning af – sådan har jeg også tolket bemærkningerne, det vil jeg gerne sige – at Lægemedelstyrelsen giver tilladelse, såfremt midlet er godkendt til håndkøbs salg på et apotek, og såfremt lægemidlet har en dokumenteret effekt. Lægemedelstyrelsen har også hjemmel til at kunne inddrage tilladelsen, såfremt midlet viser sig at have sundhedsfarlige, uheldige virkninger. Sådan læser jeg det også.

I Venstre er vi af den opfattelse, at der bør gives mulighed for reklamering i tv for de af Lægemedelstyrelsen godkendte midler mod rygeafvænnning. Befolkningen ser jo allerede en række programmer i tv fra Tyskland. Jeg bor selv i den sydlige del af Danmark og kan switche over, og der kan jeg se det. Vi kan også se det i tv fra England, og vi kan se det fra Frankrig, hvor det er tilladt at reklamere for disse produkter under forudsætning af – og det står der altid – at man i alle tvivlstilfælde kan søge råd hos egen læge eller på apotek. Vi vil gå med til at fremme forholdet vedrørende håndkøbsmidler til rygeafvænnning.

Vi vil gerne præcisere, at vi ikke kan gå med til, at der reklameres for receptpligtige midler til alkoholafvænnning, og at appetitnedsættende midler også medtages.

Vi kan acceptere – og vi vil gerne udvide det – at også andre af Lægemedelstyrelsen godkendte håndkøbsmidler også medgår i en sådan tilladelse til tv-reklamer, og her taler jeg om midler mod snue, basal hovedpine og slige sager.

Det skal altid være en betingelse, for at Venstre kan gå med til disse reklameindslag i tv, at der altid skal stå, at man i tvivlstilfælde bør henvende sig til apotek eller til læge.

Såfremt der i fremtiden kommer midler på markedet, som af Lægemedelstyrelsen kan